

NÉVADÓNK

Zsíros Tibor 1930. június 8-án született Budapesten. Kosárlabda szakedző, mesteredző. 1940-49 között a Szt. László Gimnáziumban tanult, ahol három középiskolás bajnoki címhez segítette iskoláját (1946, 1948, 1949). 1945-től a BSZKRT, 1950-1961 között a Ganz Mávag játékosa, ahonnan 116 alkalommal volt válogatott. Kétszeres magyar bajnok (egyszer a BSZKRT utód Előrével, egyszer a MÁVAG-gal), négyszeres ezüstérmes, kilencszeres bronzérmes. Három olimpián (1948, 1952, 1960) és négy Európa-bajnokságon szerepelt. Tagja volt annak a válogatottnak, amely az 1953-as Európa-bajnokságon ezüst, az 1955-ös (budapesti) EB-n aranyérmet nyert (utóbbinál a csapat legjobb dobója 152 ponttal). 1954-ben főiskolai világbajnok. Játékos pályafutása befejezése után a Ganz Mávag edzője, válogatott szövetségi kapitány, játékvezető, majd ellenőr. Folyamatosan dolgozik a Magyar Kosárlabdázók Országos Szövetségében és a Budapesti Kosárlabdázók Szövetségében. Mesteredző, a Mesteredzői Testület tagja, a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kitüntetettje, Budapest és Kőbánya díszpolgára.

Közben huszonhét éven keresztül a diáksport mozgalomban is dolgozott, melynek során a fővárosban számos diákolimpiai mérkőzést vezetett. Nagy pedagógia érzékkel, és végtelen gyermekszeretettel irányította a csapatokat. Minden kritikus szituációban a fair play szellemében döntött. Oktatója volt éveken keresztül sporttáboroknak, ahol sok gyerek szerette meg a sportágat a keze alatt.

A nagyszerű sportember, mindenki Zsizi bácsija, legendává vált hazánk sportéletében, keze alatt sok játékos, játékvezető pallérozódott, állandó vendége volt a különböző gálamérkőzéseknek, a diákolimpiáknak és a streetball fesztiválok-

nak is. 2008-ban „Kosárarany” címmel könyvet írt, melyben szeretettel és büszkeséggel emlékezik középiskolai éveire is. A könyv második része 2010. május 29-én jelent meg „Az aranykor után” címmel, melyben az 1955-ös Európa-bajnoki címtől napjainkig mutatja be a honi kosárlabda életet rengeteg adattal, történetekkel, dokumentumokkal.

Harmadik könyve 2012-ben jelent meg „Budapesti kosarasok” címmel és a fővárosi kosárlabdaélet történetét fogja át a kezdettől napjainkig. Szerzőtársa „Az első 100 évünk” című, a honi kosárlabdázásról írott könyvnek.

1948-ban, a londoni olimpián a válogatott tagja volt 18 évesen, 2012-ben a londoni olimpiát 82 évesen nézőként követte végig.

Kőbányához, a Kőbányai Darazsakhoz sok különleges szál fűzte, számtalan eseményünkön vett részt, végigkísérte sikereinket, nehézségeinket és mindig segítő kezet nyújtott, amikor csak tehetett.

2013 decemberében a televízió nyilvánossága előtt jelentette be hozzájárulását a Kada utcai kosárlabda csarnok és kosárlabda akadémiánk névadásához. Így az épülő csarnokot Zsíros Tibor Kosárlabda Csarnoknak, akadémiánkat pedig Zsíros Tibor Kosárlabda Akadémiának neveztük el.

Zsizi bácsi 2013. február 13-án adta lelkét Teremtőjének, búcsúztatása régi sikerei színhelyén, a Nemzeti Sportcsarnokban volt.